

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ ТА МОЖЛИВОСТІ ІНТЕГРАЦІЇ НЕПОВНОСПРАВНИХ ДІТЕЙ

За статистикою налічується понад 167059 осіб або 2,0% від усього дитячого населення в Україні. З кожним роком ця цифра зростає на 0,5%. [1]. В Україні найбільше дітей – інвалідів зафіксовано статистикою у таких областях як Харківська, Дніпропетровська, Львівська, де їх налічується понад 6 % [1]. Основні захворювання дітей з обмеженими можливостями наведені в таблиці 1 [2]. Інвалідність - це соціальна недостатність внаслідок обмеження життєдіяльності людини, яка викликана порушенням здоров'я зі стійким розладом функцій організму, що призводить до необхідності соціального захисту і допомоги. [3].

Таблиця 1

Основні захворювання дітей з обмеженими можливостями

Назва проблеми	Опис проблеми	Наслідки проблеми
Психологічна несамостійність	Діти-інваліди, які відчувають свою особливість є дуже зациклені на хворобі, емоційне сприйняття зовнішнього середовища часто заважає спілкуванню із здоровими дітьми	Замкнутість, агресія, відчуження, відмова від спілкування, ворожість
Соціально-психологічна обмеженість	Поки дитина знаходиться у середовищі, яке її не обмежує, вона комфортно себе почуває	Відчуття обмеженості та особливості, що можуть призвести до сором'язливості та відчуття «незручності» у суспільстві
Утруднення процесу соціалізації	Неадекватне сприйняття цілісної картини ставлення до себе з боку дитини з особливими потребами, не готовність	Відчуття несправедливості до себе, заздрість, агресія як захист
Деформація психологічної сфери	Заниження самооцінки через особливість, відчуття неповноцінності	Проявляється, як замкнутість у собі, фіксація на проблемі, відчутті внутрішніх переживань, агресії

Такі люди є сильні духом, а часто і тілом, вони є сміливими, вони перебороли в собі страх і можуть стати хорошим прикладом для здорових дітей, які часто є менш щасливими. Це є феноменом, який необхідно досліджувати і найголовніше показувати, представляти, використовувати всі можливі масмедійні комунікації для висвітлення здобутків таких незвичайних дітей і робити наголос саме на їх здобутки, а не на каліцтво, яке принижує їх людську гідність. Прикладом є чемпіони з паралімпійських ігор, які здобули 117 медалей лише у 2016 році (рис. 1) [4]. Це найбільша кількість медалей українських спортсменів за історію літніх ігор. Для нашої країни – це, в першу чергу, показник, перемоги духа над тілом. Щоб бути першими вони докладають неймовірних зусиль. Отож, для отримання високих результатів їм необхідна особлива підготовка і вона, повинна починатись з юнацьких років, це допоможе подолати бар'єри в собі, а також покаже, що це болюча проблема країни, про яку не потрібно мовчати, а навпаки - висвітлювати, обговорювати та вирішувати.

Рис. 1. Кількість отриманих медалей та місце в таблиці на паралімпійських літніх іграх за 1996-2016рр. [4]

Проведений аналіз підтверджує актуальність теми. Це один з основних критеріїв кожної Європейської країни, особливо, якщо це стосується мало захищеної сфери населення – дітей. Статистика показує, що дітей-інвалідів, важко влаштувати у садочок, школу, а вже про решта секцій не йде мови. Таку ситуацію необхідно змінювати.

Отже, необхідність і важливість створення парадитячих змагань на базі дитячо-юнацької спортивних шкіл для інвалідів зі всіх регіонів України є необхідною і головною досяжною. Ця ідея зможе об'єднати навколо себе не тільки сім'ї, в яких народжена дитина з особливими потребами, вона зможе об'єднати небайдужих людей, організацій, волонтерів, але, найважливіше, вона об'єднає ціле суспільство. Це нагода для всіх замислитися і переосмислити своє життя, свої цінності. Реалізація простої, на перший погляд, ідеї допоможе: 1. Дітям з особливими потребами відчувати себе потрібними, втілити свої мрії у життя і відчувати жагу до нього. Ці змагання можуть відкрити потенціал таких дітей, допомогти відчувати себе повноцінним членом суспільства, адже кожного дня, кожен з них зустрічається із труднощами, із суспільною думкою, а - це тягар. Ці змагання стануть тоненькою ниткою, між життям «ДО» - забуття, і «Після» - це постійні заняття, розвиток, відповідальність – це, можливість, стати частинкою цілого. Ці змагання стануть мотиватором для дітей – інвалідів кожного дня засинати і вставати з ціллю – стати переможцем. 2. Батькам особливих дітей отримати підтримку, розуміння, віру, надію, що їх діти зможуть розвиватися в межах своїх можливостей, зможуть стати повноцінними членами суспільства. 3. Парадитячі ігри є необхідні для нашої країни, для суспільства, яке споглядаючи на цих дітей, які вже є переможцями, отримує можливість змінитися. 4. Парадитячі ігри стануть ще одним нагадуванням для державних органів влади та органів місцевого самоврядування та можливістю для генерування й впровадження нових ідей інтегрувати людей з обмеженими можливостями в суспільство, як людей, що можуть проявляти себе, працювати і жити на рівні із здоровими людьми.

Отже, створення парадитячих ігор дозволить суспільству зрозуміти і побачити дітей не інвалідами, а дітей з особливими потребами, дітей активних, дружніх, сильних, талановитих, красивих, дітей, які не дивлячись на всі негаразди та щоденну боротьбу за право на життя, вміють радіти життю і ця особливість їх перевага у житті.

1. Національна доповідь про становище осіб з інвалідністю в Україні :. – Київ : Навч. кн., 2013. — 198 с.

2. Загвязинський В.И. Соціальна педагогіка: підруч. [акад. курс] /В.И. Загвязинський, О.А. Саліванова – Москва : 2012. – 405 с.

3. Вікіпедія [Електронний ресурс].-Режим доступу: URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%86%D0%BD%D0%B2%D0%B0%D0%BB%D1%96%D0%B4%D0%BD%D1%96%D1%81%D1%82%D1%8C>

4. Вікіпедія [Електронний ресурс].-Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Таблиця_медалей_літніх_Паралімпійських_ігор_2016.